

QƏRBİ AZƏRBAYCAN

Milli-mənəvi dəyərlərimiz əbədi mirasımızdır

Bir insan heç vaxt görmədiyi torpaq üçün darıxar? Uşaq vaxtı ayaqlarının tozuna qarışmadığı cığır, səhər küləyinin üzünə dəymədiyi bağ-bağatlar, heç vaxt seyr etmədiyin günəşin batması... insan ruhunda necə bu qədər dərin iz sala bilər? Bəzən qaribə bir hiss içimizi oyur - heç vaxt ayaq basmadığımız, amma sanki hər daşını, hər ağacını tanıdığımız yurda olan həsrət kimi. Bu, yaddaşın silinmiş bir hissəsini axtarmaqdır. İnsan ruhu bəzən yaddaşı olmayan xatirələr daşıyır - bəlkə də qanımıza hopmuş, bəlkə də nəsillərin pıçılısı ilə bizə ötürülmüş xatirələri. O torpağın küləyi üzümüzə dəyməyə də, ruhumuz onun qoxusunu çoxdan duymuş kimi darıxır...

Azərbaycan xalqı əsrlər boyu geniş coğrafiyada yaşayıb, öz mədəniyyətini, folklorunu, ədəbiyyatını və musiqisini yaradıb. Bu zəngin irsin ayrılmaz hissəsi - Qərbi Azərbaycan torpaqları yüzillərlə Azərbaycan türklərinin vətəni olub. Burada doğulub-böyüyən aşığılar, şairlər, sənətkarlar öz yaradıcılıqları ilə xalqın mənəvi xəzinəsini zənginləşdiriblər. Lakin tarixin müxtəlif dövrlərində mənfur erməni millətçiləri bu mədəni irsə sahib çıxmağa, onu saxtalaşdıraraq dünyaya özlərininki kimi təqdim etməyə çalışıblar.

Ermənilərin saxtakarlığı xalq mahnılarını və musiqi alətlərini öz adlarına çıxarmaqla məhdudlaşdırıblar. Onlar Azərbaycan xalqına məxsus bir çox folklor nümunələrinə erməni motivləri əlavə edib, yeni adlarla yayıblar. Bütün bu saxtakarlıqlara qarşı mübarizə aparmaq və Azərbaycan xalqının mədəni irsini qorumaq üçün son illər ölkəmizdə müxtəlif elmi seminarlar, beynəlxalq konfranslar və tədbirlər təşkil olunur. Tarixçilər, folklorşünaslar, musiqişünaslar və digər mütəxəssislər bu tədbirlərdə erməni saxtakarlığının sübutlarını ortaya qoyur, dünya ictimaiyyətinə tarixi faktları əsasında həqiqətləri çatdırırlar.

Ötən gün Beynəlxalq Muğam Mərkəzində keçirilən "Milli-mənəvi dəyərlərimiz Qərbi Azərbaycan qaynaqlarında" adlı elmi-praktiki seminar da bu mövzuya həsr edilmişdi. Seminarda çıxış edən **Qərbi**

Azərbaycan İcmasının sədri Əziz Ələkbərli bildirdi ki, milli-mənəvi dəyərlərimizi öyrənmək hər bir Azərbaycan vətəndaşı üçün vacib məsələdir: "Xüsusilə Qərbi Azərbaycanın Azərbaycan torpağı olması və burada minilliklər boyu zəngin mədəni irsin formalaşması faktı diqqətə çatdırılıb. Lakin uzun illər bu mənəvi irs barədə kifayət qədər məlumatımız olmayıb. Bu gün ölkəmizdə milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və təbliği istiqamətində mühüm tədbirlər baş tutur. Elmi, ictimai və humanitar fikrin inkişafına töhfə vermək məqsədilə təşkil olunan seminar milli-mənəvi dəyərlərimizin Qərbi Azərbaycan qaynaqlarında necə əks olunmasına həsr edilib.

Müstəqillik dövründə biz bu mənəvi hissi daha dərinləndirərək etməyə başlamışıq. Şübhəsiz ki, bütün regionlarda olduğu kimi, Qərbi Azərbaycan ərazisində də formalaşan mənəvi dəyərlər Azərbaycan etnomədəni sisteminin ayrılmaz tərkib hissəsidir. Bu sistem ümumi milli xüsusiyyətlərlə yanaşı, həm də regional çalarları özündə birləşdirir.

Təəvvür edin, Aşıq Ələsgəri, eləcə də digər böyük ustadları tanımadan, onların sənət mirasını öyrənmədən Azərbaycan aşığı sənəti haqqında necə danışmaq olar? Əgər Azərbaycan aşığı sənətindən bəhs edirikse, Dərələyəz aşığılarını unutmamaq mümkündürmü? Eyni qaydada, Azərbaycan musiqi ənənələrindən danışırıqsa, İrəvanın musiqi məktəbini, Zəngibasarının havalərini nəzərə almadan

bu mövzunu tam şəkildə əhatə etmək mümkün deyil. Məhz bu səbəbdən, bu mənəvi dəyərləri hərtərəfli araşdırmalı, bütövlükdə Azərbaycan mədəni irsi haqqında daha dolğun və əsaslı məlumat verməliyik".

Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru Altay Məmmədli Dədə Qorqud dönmindən günümüzə gəlib çatan Qərbi Azərbaycan aşığı havalərindən bəhs etdi: "Hələ orta əsrlərdə Azərbaycan aşığı sənəti formalaşmağa başlamış və zamanla inkişaf edərək bugünkü zəngin irsə çevrilmişdir. Tarix boyu ölkəmizdə müxtəlif aşığı mühitləri mövcud olmuşdur. Onların arasında mühüm yer tutan Qərbi Azərbaycan aşığı mühiti də özünəməxsus xüsusiyyətlərə malikdir. Burada Dərələyəz, Köçəri aşığı mühiti kimi mühüm sənət ocaqları formalaşmışdır. Zaman keçdikcə Köçəri aşığı mühiti güclənmiş və burada Aşıq Alı, Aşıq Ələsgər, Ağ Aşıq kimi ustad sənətkarlar yetişmiş və sənətin inkişafında mühüm rol oynamışdılar. Onların yaradıcılığı sayəsində Köçəri aşığı mühiti Azərbaycan aşığı sənətinin zirvəsinə yüksəlmişdir. Köçəri aşığı mühitinin mühüm xüsusiyyətlərindən biri də ustad-şagird ənənəsinin sistemli şəkildə formalaşmasıdır. İlk dəfə olaraq "Ustad Şərif" ənənəsi bu mühitdə meydana gəlmişdir. Bu ənənə Aşıq Alı ilə başlamışdır, hansı ki o, Aşıq Ələsgərin ustadı olmuşdur, Aşıq Ələsgər isə öz növbəsində daha çox aşığıların ustadı kimi tanınmışdır. Göyçə aşığı mühiti Qərbi Azərbaycanla yanaşı,

Gəncəbasar, Borçalı və Naxçıvan aşığı mühitlərinə də təsir göstərmişdir".

Sənətsünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru Rauf Bəhmənli qədim yallılarımızdan danışdı: "Xalqın ruhu onun musiqisində, rəqslərində, yaratdığı melodiyalarda yaşayır. Azərbaycan xalqı da min illər boyu öz tarixini, sevincini, kədərini, arzularını musiqisi ilə ifadə edib. Lakin düşmənlərimiz bu musiqiləri bizdən oğurlayaraq öz adlarına çıxmağa çalışıblar. Ermənilər tərəfindən mənim-sənilen ən dəyərli mədəniyyət nümunələrimizdən biri xalq musiqilərimizdir.

Musiqi tariximizə nəzər salsaq görürük ki, ermənilər təkcə mahnıları deyil, eyni zamanda muğamlarımızı, aşığı havalərini, hətta milli musiqi alətlərini belə öz adlarına çıxmağa cəhd etmişlər. Köçəri yallısı da bu saxtalaşdırma cəhdlərinin qurbanlarından biridir. Halbuki bu qədim rəqs Azərbaycan türklərinin minilliklər boyu qoruyub saxladığı milli-mədəni dəyərdir. Bu gün musiqi tarixçiləri, sənətsünaslar və araşdırmaçılar ermənilərin saxtakarlıqlarını ifşa edərək Azərbaycan musiqisinin həqiqi köklərini dünyaya sübut etməyə çalışırlar".

Tarix üzrə fəlsəfə doktoru Tahir Əmiraslanov "Qərbi Azərbaycan və mətbəximiz" barədə danışaraq Azərbaycan mətbəxinin tarixi və mədəni irsi ilə bağlı uzun illərdə ciddi araşdırmalar aparıldığını bildirdi: "Bu araşdırmalar çərçivəsində tacirlərin kitablarına, etnoqrafik mənbələrə müraciət

edilir. Saray mətbəxi ilə bağlı məlumatlar əsasən mətbəx dəftərlərindən əldə olunur, lakin onları da tapmaq çətindir, çünki bir çoxu zamanla Rusiyaya aparılmışdır. Bütün bunlara baxmayaraq, 1913-1926-cı illərdə İrəvanın mərkəzində yerləşən bir dükən Azərbaycanın kulinariya ənənələrini yaşatmışdır. Bu dükanın sahibi Əliqulu Rzayev 100-ə yaxın milli yemək növünü sistemləşdirərək kitab şəklində yazıya almışdır.

Bir çox atalar sözləri məhz yeməklər əsasında formalaşmış. Belə ki, Azərbaycanın zəngin mətbəx irsini qorumaq məqsədilə 937 atalar sözü toplanaraq sistemləşdirilmişdir. Bu ifadələrin çoxu məhz "qazan mədəniyyəti" ilə bağlı xalq arasında yayılan müdrik fikirlərdən ibarətdir. Lakin son illərdə Ermənistan Elm Nazirliyinin portalında 250-yə yaxın Azərbaycan yeməyi erməni mətbəxinin təamları kimi təqdim edilmişdir. Əgər bu mədəni oğurluğun qarşısını almasaq, yaxın 20 il ərzində həqiqətləri əsaslandırmaq və sübut etmək çətin olacaq. Bunun üçün genişmiqyaslı işlər görülmüş, 413 kitab çap olunmuş və Azərbaycan kulinariya irsinin beynəlxalq arenada tanınması üçün böyük səylər göstərilmişdir. Fransada Nobel Muzeyində Azərbaycan mətbəxinə əks etdirən dörd kitab yerləşdirilmişdir".

Daha sonra "İrəvan ansamblı"nın ifaçıları tərəfindən insanın ruhunu titrədən qədim xalq mahnıları səsləndirildi. Sazın telində min illərin nisgisi, sevinci, ağrı-acısı dilləndi. Sanki yaddaşın dərin qatlarında gizlənmiş xatirələr oyandı, unudulmuş duyğular yenidən canlandı. Xalq mahnıları dinləyiciləri uzaq diyarlara, doğma, amma görmədikləri ellərə apardı. Qavalın səsi dağların zirvələrindən, çayların coşqun axarından xəbər verirdi. Bu, musiqi sadəcə bir səda deyildi, bir millətin tarixi, bir xalqın keçmişindən gələcəyə uzanan yolu idi. Alqış səsləri yüksəldikcə, bu melodiyların hələ neçə əsrlər boyu yaşayacağına inam daha da artırdı.

Ləman TƏHMƏZ,
"Respublika".